

**Felicia en de
geheimZinnige
boeken**

Felicia en de geheimZinnige boeken

Judith van Helden
illustraties Iris Boter

BUDDY BOOKS

Felicia en de geheimzinnige boeken

ISBN 9789087821395

NUR 283

© Buddy Books, 2025

Tekst: Judith van Helden, judithvanhelden.nl

Illustraties: Iris Boter, irisboter.nl

Vormgeving: Michel de Boer

Alle rechten voorbehouden.

buddybooks.nl

Oude taart

Hoofdstuk 1

'Oma kan volgende week niet op mijn verjaardag komen?' Ik staarde mijn vader verbaasd aan.

'Helaas niet, Feli.' Mijn vader keek erg droevig. 'Ze heeft zich vergist met haar vakantie en vertrekt de dag voor jouw verjaardag al. Ik begrijp dat het misschien een beetje een domper op de feestvreugde zet.'

'Hmm,' mompelde ik, op een toon die hopelijk verdrietig genoeg klonk.

Eigenlijk vond ik het helemaal niet zulk slecht nieuws. Ik heb geen hekel aan mijn oma, helemaal niet zelfs, maar ze is wel altijd erg nadrukkelijk aanwezig. En daarmee bedoel ik heel erg overdreven nadrukkelijk aanwezig.

'Oma vond het zelf ook heel vervelend en daarom komt ze vanavond,' ging mijn vader verder.

'Vanavond?' Ik gaapte mijn vader aan. 'Dan kan ik niet, ik zou vanavond een film gaan kijken bij Myra. Elies en Laurin komen ook. En nog wat andere meiden.'

'Nou ja, jij dus niet,' zei mijn vader. 'Je kunt je oma niet zomaar afzeggen. Ze is al onderweg.'

'Sterker nog, ik ben er al.'

Ik draaide me bliksemsnel om. Achter mij stond oma. Ze was blijkbaar door de achterdeur gekomen en stond op de deurmat. Aan haar arm bungelde een handtas en in haar handen had ze een paraplu, die ze met moeite dichtklapte. Ik voelde een paar spetters op mijn gezicht.

'Alvast van harte gefeliciteerd, Felicia,' zei oma terwijl ze dichterbij kwam staan.

Ik voelde nog meer spetters op mijn gezicht.

'Toen ik zo oud was als jij nu bent, was ik dol op lezen. Hoe dikker het boek, hoe beter. En hoe kleiner de letters, hoe gelukkiger ik werd. Dus ik heb voor jou bij de kringloop het dikste boek met kleine letters uitgezocht dat ik maar kon vinden.'

Voor ik het goed en wel doorhad, duwde oma mij een cadeau in handen. Het was veel zwaarder dan ik had gedacht en ik liet het bijna vallen.

'Voorzichtig,' schrok mijn vader. 'Misschien zit er wel iets breekbaars in.' Hij had blijkbaar niet meegeregend dat oma de inhoud al had verklapt.

Nog een beetje beduusd haalde ik het papier eraf. 'Oh, kijk. Het is inderdaad een boek,' stamelde ik. Ik wist zelf ook wel dat het suf klonk, maar ik kon echt niks beters bedenken. 'Waar gaat het eigenlijk over?' vroeg oma zich af. 'Daar heb ik helemaal niet op gelet. Het is toch wel geschikt voor kinderen?' Ik bekeek de voorkant en las de titel hardop: 'Enige geschiedenis van Zandwijk en omgeving - een historische uiteenzetting in woord en beeld.'

'Oh, ook in beeld.' Oma keek een beetje teleurgesteld. 'Dat spijt me, Felicia. Ik had gedacht dat het alleen maar tekst was.'

'Misschien kunt u het ruilen?' stelde ik hoopvol voor. Elk ander boek moest beter zijn dan dit exemplaar. 'Nee, daar heb ik geen tijd voor,' weerde oma af. 'Maar het zullen vast wel educatieve afbeeldingen zijn. Daar leer je ook wat van.'

'Vast wel,' zuchtte ik.

Lusteloos opende ik het boek. Het waren inderdaad heel erg kleine letters. Maar wat nog veel erger was, was de stank die uit het boek kwam. Alsof er al jaren een dood dier tussen de bladzijden verstopt lag. Snel sloeg ik het boek weer dicht.

'Goed zo,' zei mijn vader. 'Als er bezoek is, niet zo-maar in een boek duiken. Dat is onbeleefd.'

Ik pakte mijn telefoon en stuurde een berichtje naar mijn vriendinnen. Dat was waarschijnlijk nog veel onbeleefder, maar dat kon me op dat moment niet schelen. Ik moest even delen hoe ellendig mijn dag ineens was. Meestal heb ik geluk, dus dit was een zeldzaam moment.

'Gaan jullie maar vast gezellig in de kamer zitten,'